

Beste leden, vrijwilligers, ouders en andere betrokkenen.

Fijn om jullie hier weer allemaal te zien. Als we om ons heen kijken, zien we een vereniging waar we trots op mogen zijn. Het is een plek waar sport, plezier, vriendschap en ontwikkeling samenkomen. Waar kinderen leren samenwerken, waar spelers hun talenten ontwikkelen, en waar ouders elkaar ontmoeten langs de lijn. Kortom: een vereniging die draait op samen doen.

Ik ben zelf al meer dan 25 jaar bestuurder in verschillende hoedanigheden en de laatste 2 jaar merk ik echter iets dat me aan het hart gaat. Het voelt alsof we bij FC Trias soms even vergeten waar we vandaan komen. Als een vereniging die draait op de inzet van velen. Al deze mensen zetten zich in uit liefde voor de vereniging en voor onze leden. We hebben geen toverstaf om alles direct op te lossen. We doen dit naast ons werk, ons gezin, onze eigen drukte.

Maar de laatste tijd zie ik iets veranderen. Het 'wij-gevoel' staat onder druk. We verschuiven van “wij” naar “ik”. In een wereld waarin alles direct beschikbaar is, lijkt ook onze vereniging soms veranderd in een dienstverlener met een 24 uren klantenservice. Er wordt sneller geklaagd en er wordt direct een oplossing geëist. Ouders, spelers, en andere betrokkenen hebben soms de neiging om direct een oplossing te verwachten. Dit is begrijpelijk in de maatschappij van vandaag, maar het is niet hoe een vereniging werkt.

Een vereniging is een gemeenschap. Een gemeenschap die alleen werkt als we er met z'n allen de schouders onder zetten. Iedereen heeft ideeën over hoe het beter kan – en dat is mooi! Maar laten we die energie gebruiken om samen de club sterker te maken, in plaats van alleen maar harder te roepen.

Want bestuurders zijn vrijwilligers. Trainers en leiders zijn vrijwilligers. De mensen achter de bar, de scheidsrechters en iedereen die zich inzet voor onze vereniging: ook vrijwilligers. Zonder hen – zonder jullie – kan FC Trias niet bestaan.

Daarom mijn oproep vanavond: laten we teruggaan naar de kern van wat een vereniging is. Samen de schouders eronder zetten. Niet tegenover elkaar, maar naast elkaar. Niet alleen vragen: *“wat kan de club voor mij doen?”*, maar ook: *“wat kan ik voor de club betekenen?”*

Blijf met elkaar in gesprek, spreek elkaar aan op een respectvolle manier en denk mee. Er is altijd wel iets dat je kunt doen, hoe klein ook. Een handje helpen met het schenken van de ranja, een keer extra bardienst draaien, of gewoon **met** een vriendelijk woord een andere vrijwilliger bedanken.

Laten we samen zorgen dat FC Trias die warme, betrokken vereniging blijft die het altijd is geweest. Een plek waar we elkaar steunen, successen vieren en tegenslagen samen dragen. Een plek waar het 'wij-gevoel' centraal staat.

Waarom moeilijk doen als het samen kan. Dank jullie wel.